

NOT FABLES BUT POWER

НАҶСАТА НЕСТ, КУВВАТ

Ин рисолаи Инҷил бо компютер тарҷума шудааст. Агар шумо забонро ислоҳ ва такмил диҳед, лутфан бо идора бо info@angp.co.za тамос гиред

MALETSUNYANE FALLS (194 metres) Lesotho

Дар ин ҷо буд,
ки Масоб , ҷодугари бузург , ҷодугарӣ , доруҷо ва
устухонҳои ҷодугарро пас аз пайдо кардани ҳаёти
нав дар Масеҳ ба замин партофт .

Қудрат барои сарфа

" Вақте ки мо ба шумо дар бораи қудрат ва омадани
Худованди мо Исои Масеҳ нақл кардем,

ба ҳикояҳои бофтаи бофта пайравӣ накардем , балки
шоҳиди Аълоҳазрат будем" (2 Петрус 1:16).

Баъзеҳо боз моро бовар мекунонанд, ки дар Китоби
Муқаддас танҳо дод ,

то аз афсонаҳои ё ҳикояҳо. Ҳикояҳо, ки воқеият
надоранд ва аз ҷониби мардум сохта шудаанд.

Петруси ҳавворӣ ба мо мегӯяд, ки вақте ки онҳо дар
болои кӯҳ буданд, Исоро диданд , ки дар пеши чашмаш
тағир ёфт (ё тағир ёфт). Онҳо худ
дид, ҷалол ва шунид овози Худо аз осмон гуфт: «Ин аст
Писари Ман аст, Ё ки ман дӯст медорам; бо Ё нест,
ман шудаам писанд» (Матто 17: 5).

Ҳавворӣ Павлус ба мо мегӯяд ,
ки вай аст, нест, ор Инҷили Масеҳ барои он аст, ки Ё
куввати Худо барои наҷоти ҳар як имондор, ки
ба ин яҳудӣ ва он гоҳ ба ин ғайрияҳудиён (Румиён
1:16). Масеҳ барои наҷоти гунаҳкорон омадааст. Ҳеҷ
каси на бад ва на хубе нест, ки Ё наҷот
дода натавонад . Вай аст, қодир ба наҷот пурра касоне ,
ки омад , ба Худо ба воситаи Исои
Масеҳ Исо (Ибриён 7:25). Ё дорад, ба қудрат , ба ҷуз
спиртӣ бадбахттарем, ки gangster, ки дузд
ба ва дурӯғгӯст. Вай инчунин дуздҳо дар салиб наҷот
дод. Вай зани сомариро наҷот дод. Вай маняки
Гадараро , ки легиони девҳо дошт, наҷот дод. Вай баҳри
пуртуғёнро сарзаниш кард
ва Петрусро аз ғарқшавӣ наҷот дод. Ё наҷот динӣ одамо
н мисли Шоул аз Тарсус , ки баъдтар шуд , ки Павлус
бузург.

Дар ин ҷо, дар Африқо, Ё ҳазорон нафарро наҷот
дод. Баъзеҳо майзада буданд , баъзеи дигар
бадахлоқона ва баъзеҳо ҷодугарони тавоно буданд. Яке

бо номи Масобе , тавонотарин ҷодугар дар замони худ буд. Вай медонист, ки чӣ гуна аз арвоҳи палид истифода мекунад ва изҳор дошт, ки қудрати борон карданро дорад. Вай марди майзада ва бадахлоқ буд. Аммо як рӯз, вақте ки ӯ мавъиза кардани Инҷилро шунид ва дид, ки чӣ гуна Худо беморон ва лангонро бе дору шифо бахшид, ба таври аҷиб наҷот ёфт. Вай рафта, ба хонаи худ дар кӯҳҳо баланд шудани Лесото ва ҷамъоварӣ ҳамаи доруворӣ худ, устухон ва тӯмору ва онҳоро фуруӯ ҷарии баланд ба партофт варта MALETSUNYANE шаршараҳо . Вай тамоку ва худро ба ҳалокат марихуана ва рехта аз ҳама пиво, чунон ки ӯ буд, муайян карда ҳеҷ гоҳ ба нӯшидан ягон машрубот ё ягон намуди тамоку тамоку ё dagga боз. Вай як масеҳии самимӣ шуд, ки ҳама онро ҳамчун як марди ҳақиқии Худо мешиносанд. Ҳеҷ кас наметавонист ҳаёти ин одамро ба ғайр аз Масеҳ дигаргун кунад.

Ман як ҷавони дигареро мешинохтам , ки як бандисти воқеӣ буд ва танҳо бо роҳи дуздӣ, қаллобӣ ва ғорат ба ҳар ҷое , ки биравад , зиндагӣ мекард . ӯ бештар дар зиндон буд, на аз он. Аммо қудрати Инҷил он одамро ба пуррагӣ наҷот дод ва тамоми ҳаёти ӯро дигаргун сохт ва ӯро воизи олиҷаноби Инҷил гардонд. Тавассути мавъизаи худ садҳо аз gangsters, бадмастон, дуздон ва қотилон дар ҳақиқат буданд, наҷот дар миёни ҳар синф мардум, бою камбағал, сафед ва сиёҳ.

Худи ҳамон қудрати сарфаҷӯӣ ҳаёти маро зиёда аз 60 сол пеш тағйир дод ва дар тӯли ин ҳама сол нигоҳ дошт. Ин бародарони ман, наҷот додем ва хоҳарон ва падарон ва азизи ман модар. Он шуморо наҷот медиҳад,

агар шумо ба Исо иҷозат диҳед, ки ба дили шумо биёяд. Дин, на наҷот ба шумо , балки Исо хоҳад. Зеро ин буд, ки нияти хеле аз омадани Ё ба ҷаҳон.

Замоне мо бо як бевазани мондем, ки шавҳараш , гӯё беш аз бист сол дар дӯзах зиндагӣ мекард, қариб худашро ба марг нӯшид ва ҳаёти зану фарзандонашро бадтар кард. Аммо онҳо ҳамеша дар ҳаққи ӯ дуо мегуфтанд ва Худо ӯро наҷот дод ва аз роҳҳои гунаҳкораш раҳо кард . Не танҳо метавонад қудрати аз Инҷил захира кардани шахс, он метавонад як оилаи тамоми, як деҳаи тамоми захира ва ё шаҳр ва як тамоми кишвар. Дар эҳёи дар солҳои зиёд Уелс пеш деҳоти тамоми наҷот додем. Дар одди мавъиза Юнус наҷот аз шаҳри шудани Нинве аз нобуд. Худо метавонад тамоми халқҳоро наҷот диҳад . Вай гуфт: "Ба сӯи Ман рӯй оваред ва наҷот ёбед, эй ҳамаи ақсои замин; зеро ки Ман Худо ҳастам, ва дигаре вуҷуд надорад" (Ишаъё 45:22). Дар Китоби Муқаддас

ва таърихи аз ин ҷаҳон аст, пурра аз ҳақиқӣ далелҳо аз Худо сарфа қувват аст. Ин аст, ки чаро ба фаришта гуфт: ба Юсуф, ки пеш аз Марьям Исо таваллуд ёфт: «Шумо ба дод Ёро ба исми Исо, зеро ки Ё қавми Худо наҷот аз гуноҳхӯшон» (Матто 1:21).

Қудрат барои табобат

Худо ба Мусо гуфт: "Ман Худованде ҳастам, ки шуморо шифо медиҳад" (Хуруҷ 5:26). Худо ба сарф кардани самимияти аз Ё Каломи барои Ё буд, онҳо табиби барои муддати чихил сол. Не яке аз ин 3 000 000 нафар бемор ё бемор буд. Ҳатто вақте ки онҳоро морҳо газиданд , як аломате, ки Ё нишон

дод, онҳоро зинда нигоҳ дошт ва шифо
дод. Садҳо ва ҳазорон одамоне, ки имрӯз зиндагӣ
мекунад, метавонанд қудрати
шифобахши Худованди мо Исои Масеҳро бубинанд.

Махавие, ки ба назди Исо омада буд, фавран шифо
ёфт. Нобиноён диданд, карҳо шуниданд ва гунгон сухан
гуфтанд. Маъъубон ва лангон роҳ мерафтанд. Ҳатто
мурдагон бо қудрати Худованди мо Исои Масеҳ эҳё
шуданд. Агар дар Инҷил ва ба исми Худованди мо
Исои Масеҳ қудрати табобатӣ намебуд, ин
мақоларо навишта наметавонист, зеро ман худам чанд
маротиба ба воситаи бемориҳои вазнин дари дари марг
будам, аммо бо қудрати Каломи
Ў шифо ёфтам. Албатта Ў ба зимма дорад, гуноҳҳои ва
бемориҳои
моро дар Ў худ мақоми оид ба салиб ва бо ҷароҳатҳои Ў
мо шифо (Ишаъё 53: 5).

"Худовандро ситоиш кун, эй ҷони ман ... Ў ҳама
гуноҳҳои маро мебахшад ва ҳамаи бемориҳои маро
шифо медиҳад" (Забур 103: 2, 3). Исо ба табиб
илоҳӣ, на танҳо ҷисм, балки беморон ба ҷони шифо аст,
ки КДИ К аз гуноҳ. Ў қалб
ва рӯҳи захмишуда ва шикастаро табобат мекунад. "Ман
шуморо ба саломатӣ бармегардонам ва захмҳои шуморо
шифо хоҳам дод" (Ирмиё 30:17). Худое,
ки одамро аз хоки замин офаридааст, инчунин қодир
аст саломатиро ба мо барқарор кунад ва солим нигоҳ
дорад.

Ман, на фаромӯш кардани писари сардори дар Лесото,
ки маҷрӯҳ худ бозгашт бо афтидан, аз як асп. Вай аз
камар фалаҷ шуда буд. Ў метавонист, соқи пойҳои Ўро
ҳаракат нест, ва то фидо бар рӯи худ,

барои бештар аз ду
сол. Тавассути шунидани дар Инҷил паёми Вай
иқрор гуноҳҳои худ ва пайдо як ҳаёти нав дар Исои
Масеҳ. Дар ҷавоб ба дуои ӯ
буд, фавран шифоёфта ва буд, қодир ба савор аспи боз.

Дар муолиҷаи Madihotetso , ки меросхӯр ба
сарватмандтарин С hieftainship аз Лесото, тамоми
кишварро тақон дод. Зеро солҳои ӯ
буд, шуда гавиғ девона ва буд, шуд баста , то ки бо
занҷир. Ягон табиби сафед ё сиёҳ ба ӯ кӯмак карда
наметавонист. Лекин Худо муқаррар вай озод баъд аз ӯ
буд, дуо карда , барои аз тарафи яке аз фурутанӣ ӯ аз
бандагони.

Ман ҳамчунон хоҳам фаромӯш, ки чӣ тавр зани яке аз
кишоварзон дар ин Orange Озод давлатии ҷиддӣ бемор
пас аз таваллуд шуд аз вай аввалин кӯдак. Дар тӯли 15
сол вай 24 амалиёти ҷиддӣ гузаронд ва ба марг дода
шуд. Вай як узвашро ҳаракат карда наметавонист ва
дигар намешунид ва намешунид. Қабри
ӯро кофта, тобутро хариданд ва ба наздиконаш барои
иштирок дар маросими дафн огоҳонида шуданд .

Лекин Худо бо даҳолати , вақте ки яке аз бандагони худ
дуо дар дуо аз имон. ӯ иқтибос Марқӯс 16:17, 18 «Касон
е, ки имон овардаанд ... хоҳад худ
ҷойгир даст бар беморон одамон, ва онҳо хуб ба даст
хоҳад кард." Худо ба зан даст расонд ва ӯ шифо ёфт.

Қудрати хуни Исо

Танҳо бо қуввати хуни Исо дилҳои моро аз ҳар
гуноҳ пок кардан мумкин аст . Ҳеҷ собун, дору ё
кимиявӣ гуноҳро нест карда наметавонад. Агар мо гӯем,
ки мо гуноҳе надорем, худамонро фиреб
медихем, ва ростӣ нест, дар мо. Агар мо худро

эътироф гуноҳ, Худо амин аст, ва танҳо моро биомурзад мо гуноҳҳои, ва ба пок моро аз ҳар ноинсофӣ. Хуни Исои Масеҳ, Писари Худо, моро аз ҳар гуноҳ пок мекунад (1 Юҳанно 1: 7-10). Дар Ваҳй 7: 9-17, мо дар бораи издиҳоми бузурге, ки ҳеҷ кас наметавонад аз ҳар миллат, қабила, қавм ва забон, ки ҷомаҳои худро шуста, дар хуни Барра сафед кардаанд, ҳисоб кунад.

Петрус ва Юҳанно ба мо бигӯ, дар бораи ба redemptive қуввати хуни Исо, ки на танҳо аз айб пок гардонад моро аз гуноҳҳои гузашта ,

балки аз гуноҳ худ ва аз ин салтанат ва қуввати гуноҳ. Худо моро ба воситаи хуни Писараш барои худ харид . Мо медонем, ки харидорӣ карда нашуда бошад , бо нуқра

ва тилло, балки бо ба қиматбаҳо хун аз Масеҳ Барра, ки бе ҳеҷ осебе ё камбудӣ

буд. (1 Петрус 1:18, 19). Исо харида ба мо барои ба Худо бо Хуни ӯ аз ҳар сибт, забон ва қавм ва қабила ба мо коҳинони Худо (хизмат Ваҳй 5: 9, 10).

Хуни Исо қудрат дорад, ки моро аз қудрати бади душман муҳофизат кунад. Ин хуни барра буд, пошидан оид ба паҳлӯдариҳо хонаҳои худ, ки ҳифз кӯдакон аз Исроил дар Миср , аз ин нобуд ки ҳама аввал-таваллуд кушта шуданд. Худо гуфт: "Вақте ки хунро мебинам , аз болои шумо хоҳам гузашт " (Хуруҷ 12:13). Ин буд, ки дар ресмони арғувонӣ дар тирезаи, ки наҷот Роҳоб ва ҳамаи мардум ӯро чун Ерихӯ афтод (Еҳушаъ ибни Нун : 18-21 2). Ба ин монанд , хуни Исо қудрат дорад, ки шумо ва оилаатонро наҷот диҳад, агар шумо имон оваред. «Имон овар ба Худованд Исои Масеҳ, ва ба

шумо хоҳад шавад наҷот ба шумо ва хонавода аст." (Аъмол 16:31).

Ба мардум дар ин луч ва woodless кишвар аз Лесото Панделка сурх каме байни боли чӯҷаҳои худро баста. Онҳо медонистанд, ки шоҳин ба мурғе, ки дар пушташ лентаи сурх дошт, ҳамла намекунад ва намегирад. Мо инчунин меҳонем ва Ваҳй 12: 11 ки муқаддасони Худо бо қудрати хуни Барра Шайтонро мағлуб карданд. Ояти зерин он қадар дуруст аст

Қудрат, қудрат, қудрати аҷоиб вуҷуд дорад, Дар Хуни Барра; Қудрат, қудрат, қудрати аҷоиб аст, Дар Хуни гаронбаҳои Барра.

Қудрати дуо

Имон овардан ба дуо қудрати бепоён дорад. Дуо чизро тағйир медиҳад. Исо гуфт: "Бипурсед ва он ба шумо дода хоҳад шуд." (Матто 7: 7). Махавие, ки касе ба ӯ кумак карда наметавонист, аз Исо хоҳиш кард, ки ӯро шифо диҳад ва Исо ин корро кард. Дарҳол махав ӯро тарк кард. Кӯр ба Исо нидо кард ва бино шуд. Чор мардум гузаронида як марде, ки ба Исо пурра фалаҷ гардида буданд, аз ӯ илтимос кунанд, то ӯро шифо ва Исо кард. Онҳо бештар қудрат дар дуо аз дар бомбаҳои ҳастай ва ё ягон дигар намуди аз бомба. Дуо на танҳо шахсро наҷот медиҳад, балки метавонад тамоми халқҳоро тағир диҳад.

Илҳос, ки мисли мо марде буд, аз таҳти дил дуо гуфт, ки шояд борон наборад ва сеюним сол борон наборид. ӯ дубора дуо кард ва борон борид. ӯ ҳамчунин як дуо оддӣ дуо ва назди оташ омад поён аз осмон, ва қурбонии сӯхтанӣ ва қурбонии то, ки ҳезум, ки санг ва хок ва мелесиданд, то об. Тамоми халқи

Исроил тавассути дуои як шахс ба сӯи Худо баргардонида шуд . Вақте ки душман бар зидди ӯ омад, шоҳ Ҳизқийё ба Худо дуо гуфт. Ва ҷавоби дуои ӯ фариштаи Худованд 185 000 сарбоз ва урдугоҳи душманро кушт . Исо дар дуо гуфт, то ӯ дурахшид рӯи ва либоси ӯ буд, сафед ва дурахшон. ӯ тамоми шаб дуо гуфт . Рӯза гирифт ва намоз хонд. ӯ бо ҷидду ҷаҳд дуо гуфт, то даме ки арақи ӯ мисли қатраҳои хун буд. ӯ ба воситаи дуо гуноҳ ва шайтонро мағлуб кард. ӯ ба мо фармуд, ки ҳамеша намоз хонем .

Қудрати имон ва муҳаббат

Исо гуфт, ки агар мо ба андозаи донаи хардал имон дошта бошем, мо кӯҳҳоро ҳаракат хоҳем кард (Матто 17:20). Ҳеҷ чизи ғайриимкон ғайриимкон аст, агар мо ба Худо таваккал кунем ва ба он имон оварем. Ба воситаи имон ба Худо ба исроилиён мамлакатҳоро ром, дар бораи овард адолат, даст ҷӣ буд, ваъда додааст, бандубаст , даҳони аз шерон буд, боздошт ба ғазаби аз ин оташ ва халосӣ аз дами ба шамшер. Дар замони аз заъф боқувват шуданд кунанд, (ҳангоми мубориза Ҷолёт Довуд) ҷасур дар ҷанг кавӣ гардиданд ва мағлуб лашкарҳои душман (Ибриён 11:33 , 34). Имон ин ғалабаест, ки ҷаҳонро мағлуб мекунад (1 Юҳанно 5: 4).

Яке аз қудратҳои бузурги Худо муҳаббат аст. Муҳаббат мисли марг қавӣ аст . Муҳаббат бар душмани мо ғалаба мекунад. Ҳангоме ки мо ҳанӯз гунаҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд . Вақте ки мо буданд, ки Худо душманони мо ба Худо ба воситаи мамоти Писари ӯ (ошӣ шуданд Румиён : 8-10 5). Ин қуввати муҳаббат, ки имкон буд, ки Худо ба диҳад ба мо гунаҳкорон ӯ танҳо Писари, ки ҳар кӣ имон оварад ,

дар Ў бояд нест, талаф аммо доранд, ҳаёти ҷовидонӣ ёбад (Юҳ 3:16). Муҳаббати Худо моро водор ба хизмат Ўро, ки ба нигоҳ доштани худ аҳкоми, ки ба итоат намоянд ва ба эътимоди ӯ. Ин ҳама тарсу ҳаросро аз байн мебарад. Ҳеҷ чиз аст, қодир ба ҷудо моро аз муҳаббати Масеҳ.

Дар ҳама чиз мо фақат ғалаба ба воситаи Он касе ҳастем, ки моро дӯст медошт. Зеро ки Ман ҳастам, боварӣ, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на девҳо, на ҳозира, на оянда, на ҳар гуна ваколатҳои, на баландӣ, на умқ, на чизи дигаре, ки дар тамоми махлуқот, натавонед кард, ба мо ҷудо аз ин муҳаббати Худо, ки дар аст, ки дар Исои Масеҳ мо Худованд» (Румиён 8: 35-39).

Нерӯи барқ

Исо монанди оҳанрабоест, ки ҳамаи одамонро ба худ ҷалб мекунад. "Аммо ман, вақте ки аз замин баланд мешавам, ҳама одамонро ба худ ҷалб хоҳам кард", - гуфт Исо (Юҳанно 12:32). Исо моро мисли шайтон бо тарсу ҳарос роҳ намедиҳад, Исо моро тавре ҷалб мекунад, ки чӯпони хуб гӯсфандони худро роҳбарӣ мекунад. Ў ба мо ҷалб дур аз гуноҳ ва аз лаззати гунаҳкоронаи ҷаҳон ба пайравӣ аз Ў ба сабз чарогоњњо ва ба обҳои ором иҷро кун. Ба зудӣ ба Худованд Худ хоҳад омада аз осмон, бо як овози баланд фармон, ки бо ин овози раиси фариштагон ва бо дар сур даъвати Худо, ва мурдагон дар Масеҳ аввал эҳёе хоҳад шуд, пас мо, ки ҳанӯз зинда ҳастанд ва ба чап мешавад бурда, то мебошанд - дар як мижа задан ба пешвози Худованд дар ҳаво. Ва ҳамин тавр мо бо шавад, ки Худованд то абад (1 Таслӯникиён 4: 13-18 1 Қўринтиён 15: 51-58).

Қудрати эҷодӣ

Пеш аз пӯшидан, ба ман иҷозат диҳед, ки дар бораи қувваи эҷодии Инҷил, ки муқаддасонро аз гунаҳкорон месозад, сӯҳбат кунам. Подшоҳ Довуд ҳангоми дуо гуфтан чизе аз ин қудратро медонист : " Эй Худо, дар дили ман қалби поке эҷод кун ва рӯҳи устуворро дар даруни ман навсозӣ кун" (Забур 51:10). Пас аз ҳама ғалабаҳое, ки ӯ бар душманони Худо ба даст оварда буд, дарёфт, ки душмани қавитарин дар ҳуди ӯ, дили палиди ҳуди ӯст . Дар дил аст, «арбобони ... ва берун аз табобат. Кӣ метавонад онро бишнавад?» (Ирмиё 17: 9). Исо ҳудро ба мо гуфт, ки - «аз даруни дили мардум, биё ҳаёлотӣ бад, зино, дӯздӣ, қатл, зино, ҳирсу тамаъ, кина, макр, ки муртакиби он, ҳасад, тӯҳмат, ба такаббур ва ҷаҳолат пайдо. Ҳамаи ин бадихо омада, аз дохили ва одамро 'палид »кунед » (Марқӯс 7:21 - 23).

Довуд фаҳмид, ки ӯ дили ҳудро дигар карда наметавонад ва онро тоза карда наметавонад, аз ин рӯ бо ҷидду ҷаҳд дуо гуфт , ки Худое , ки осмон ва заминро офаридааст, дар дили ӯ низ дили покро ба вучуд меорад ва ба ӯ рӯҳи тоза мебахшад. Худо дар ҷавоби дуои ӯ, мувофиқи ваъдаи Худ, дар Аҳди Қадим: «Ман шуморо аз дили нав диҳад ва бар рӯҳияи нав дар шумо ман аз хориҷ ба шумо дили шумо аз санг ва шумо дили дод ҷисм» (Ҳизқиёл 36 : 26).

Хеле боз метавон гуфт дар бораи ба қувваи аз Каломии ӯ , ки зинда аст ва то фаъол ва sharper аз ҳар шамшери дудаму дукарата-. Қудрати эҷодии ӯ ва қудрати беназири бузурги ӯ барои мо, ки ба афсонаҳо бовар намекунем - балки аз рӯи қувваи тавоноии ӯ, ки дар Масеҳ ҳангоми аз мурдагон зинда кардан ва ба дасти ростии Худ дар

осмон нишастан аст қаламравҳо, аз ҳама болотар аз қудрат ва қудрат, қудрат ва ҳукмронӣ (Эфсӯсийн 1: 19-21).

Исо гуфт: "Вақте ки Рӯҳулқудс бар шумо ояд, қудратро ба даст хоҳед овард." Тавассути ки қудрат тамоми Ерусалим буд, ба ларза оид ба рӯз аз Пантикост. Он қудрат имрӯз ҳам ҳамон аст. " Ваъда барои шумо ва фарзандони шумо ва барои ҳамаи онҳое ки дур ҳастанд, барои онҳое ки Худованд Худои мо онҳоро даъват хоҳад кард" (Аъмол 1 : 8, 2:39).

Қудрат ба исми Исо

Мо метавонистем дар бораи қудрати бузурги номи Исо ҳарф занем, ягона номе, ки ба одамон дода мешавад, ки тавассути он мо бояд наҷот ёбем (Аъмол 4:12). Исо гуфт: "Ба исми Ман онҳо девҳоро берун мекунад; ба забонҳои нав суҳан мегӯянд; дастҳоятонро ба беморон ниҳода, шифо меёбанд" (Марқӯс 16:17, 18). "Ман ҳар чӣ талаб кунед, ба исми Ман хоҳам кард" (Юҳанно 14:13, 14; 15:16; 16:23). Петрус ба марди аз таваллуд маъҷуб гуфт: "Ба исми Исои Масеҳи Носирӣ роҳ рав". Ӯ ба пойҳои Ӯ ҷаҳиши ... ва бо онҳо ба маъбад даромада, ба оромӣ ва медидам, ва Худоро ҳамду сано Худо (Аъмол 3: 1-9). Тааҷҷубовар нест, ки ӯ ном аст, ном аҷоиб Машваратчӣ, пирӯзманду Худо, охират Падар, Мири аз Сулҳ (Ишаъё 9: 6).

"Аз ин рӯ, Худо Ӯро ба ҷои баландтарин сарбаланд кард ва ба Ӯ номе гузошт, ки аз ҳар ном болотар аст, то ки ба исми Исо ҳар зоне дар осмон ва дар замин ва дар зери замин ҳам шавад ва ҳар забон эътироф кунад, ки Исои Масеҳ Худованд аст , ба ҷалоли Худои Падар "(Филиппийн 2: 9-11.)

«Агар ту бо даҳони худ эътироф кунӣ, «
Исо аст Худованд, ва дар дили худ имон, ки Худо Ёро
аз мурдагон, эҳъё шумо наҷот хоҳад ёфт » (Рум 10: 9).

Зону **ҳоло** дар назди Ё дар дуо, ки имон
овардаед **ҳоло** ба Ё , ки мурд ва эҳъё шуд ,
барои ту, ва эътироф пеш аз ин
Ёро мардум ва Худо пеш аз он аст, хеле дер. Ҳар касе,
ки ба Ё бовар мекунад, шарм намекунад.

JR GSCHWEND

*Ин рисолаи Инҷил бо компютер тарҷума шудааст. Агар
шумо забонро ислоҳ ва такмил диҳед, лутф ан бо идора
бо info@angp.co.za тамос гиред*

Агар шумо дар Масеҳ наҷот ёфтаед ё ба василаи
адабиёти Инҷилии мо баракат ёфтаед, лутфан ба мо
хабар диҳед. Мо
мехоҳем Худоро бо шумо шукр гӯем ва дар дуоҳои худ
шуморо бештар ба ёд орем. Барои адабиёти бепули
Инҷил, китобҳо ва рисолаҳо ба зиёда аз 540
забон, лутфан бо мо тамос гиред :

ДИЛИ ОДАМ

This Gospel tract was translated with a computer. If you can correct or improve the language, please contact the office at info@angp.co.za

E-MAIL: info@angp.co.za

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. Box 2191, PRETORIA, 0001, R.S.A.

(A Gospel Literature Mission financed by donations)

(Reg. No. 1961/001798/08)